Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 24 (756) * Joi 16 Iunie 1960 * 8 pagini 30 bani

IN CINSTEA CONGRESULUI

Zilele trecute din adîncurile minei Bocșa Vasiovei — regiunea Timișoara, a fost scoasă la suprafață cea de-a 7.000-a tonă de minereu de fier peste plan. La acest succes deosebit trebuie adăugat și faptul că minerii de aici au realizat și o economie peste plan în valoare de 1.281.000 lei.

*

De la începutul anului și pînă acum constructorii de nave de la Șantierul naval din Galați au lansat la apă înainte de termen 3 motonave de 2.000 tone și un remorcher maritim modern de 1.200 cai putere. Pentru calitatea excepțională cu care au fost executate aceste nave au primit calificativul „Clasa superioară" a registrului maritim.

*

În aceste zile mecanizatorii de la S.M.T. Caracal au terminat repararea mașinilor agricole care vor fi folosite la strînsul recoltei din acest an. Ei au reparat și verificat toate tractoarele, secerători-legători, combinele și batozele.

*

Participînd la concursul pe meserii, Vasile Bușilă, elev în anul I și Francisc Bușilă, elev anul III la Școala profesională de ucenici de pe lingă Fabrica de rulmenți din Bîrlad, au fost declarați cei mai buni elevi rectificatori din țară.

*

De la 22 mai la 6 iunie, tinerii membri ai brigăzilor de muncă patriotică din țara noastră au făcut peste 2.700.000 ore muncă patriotică. Ei au adunat 5.460 tone de fier vechi, au curățat 51.590 ha de pășune, au împădurit 814 ha și au executat multe alte lucrări de folos obștesc.

*

Comitetul U.T.M. de la Întreprinderea „Secera și Ciocanul" din Tg. Mureș a organizat o „lună a inovatorilor". În această lună 14 tineri au prezentat 21 propuneri de inovații.

*

Pionierii din comuna Rîmnic de jos, regiunea Constanța, au amenajat un frumos parc în fața școlii lor, iar în școală un interesant colț viu.

*

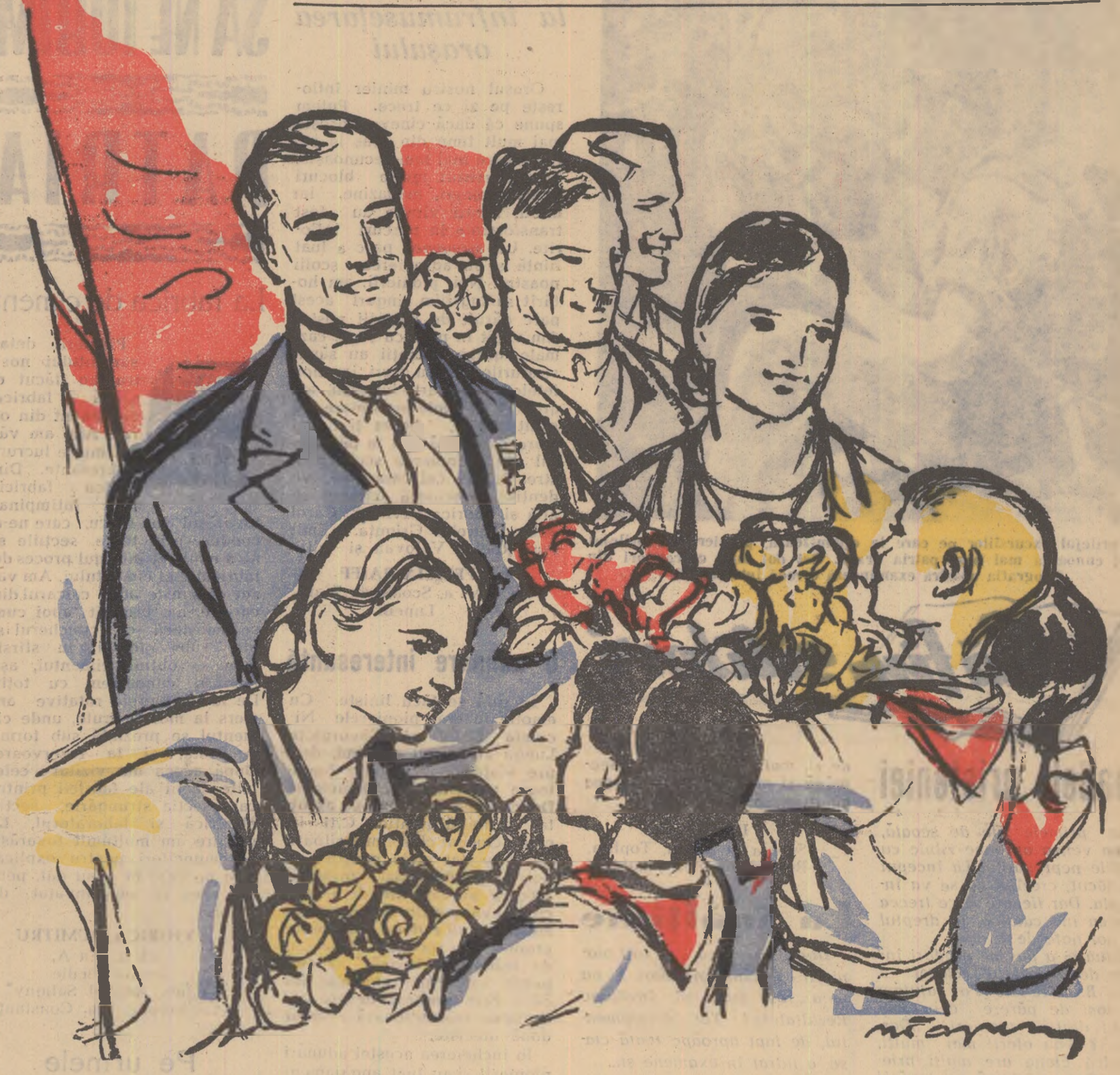
Într-una din zile pionierii din comuna Hinova, regiunea Craiova, au ajutat la plantarea a peste 5 ha cu viță de vie pe tarlaua gospodăriei colective „Unirea" din comuna Bistrița.

*

„Am adunat 1.000 kg de fier vechi, am ajutat la plivirea inului de pe terenurile Institutului de cercetări experimentale, am pregătit temeinic echipa artistică", scriu pionierii școlii din comuna Sîngiorgiul de Mureș, regiunea Autonomă Maghiară în albumul ștafetă.

*

În unitatea de la Școala de 7 ani din comuna Bucșani regiunea București, pionierii au organizat un concurs de cîntece, poezii și jocuri. Pînă acum, fruntași sînt pionierii detașamentului nr. 1.

Cu inima și noi sîntem la Congres

În preajma unui mare eveniment din viața poporului și țării noastre, emoțiile sînt firești. Inima se încinge de bucurie, privirile înfloresc de lumină și visurile se rotesc, ca vulturii, tot mai sus.

Cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn va discuta despre faptele și realizările de însemnătate istorică dobîndite de oamenii muncii în ultimii patru ani pentru a putea porni mai departe la realizarea uriașului plan economic de șase ani care va fi o treaptă hotărîtoare pentru desăvîrșirea construcției socialiste. Deci Congresul va discuta despre viitorul țării, al tuturor oamenilor muncii.

Mîndria părinților este și a copiilor, care le vor duce mai departe visurile, înfăptuirile. De aceea, partidul nostru a avut întotdeauna cea mai mare grijă pentru tînăra generație, i-a pregătit toate condițiile pentru ca să crească, să învețe, să muncească și să trăiască în chip comunist. Planurile luminoase pe care Congresul le pune în fața poporului sînt și ele dovada cea mai strălucită a dragostei și grijii comuniștilor pentru schimbul lor de mîine, pentru tineret și copii. Ce tablou fermecător, cîte drumuri deschise! Copiii de azi sînt muncitorii de mîine și fiecare pionier care citește proiectele viitoarelor uriașe construcții și înfăptuiri în industrie, în agricultură, în știință și cultură, peste tot unde socialismul se înfăptuiește trebuie să vadă limpede un adevăr esențial: viitorul nu se realizează singur. Pîinea și trandafirii, despre care vorbea Marx, nu cresc din piatră seacă. Pentru ca fiecare literă și cifră înscrise în tabloul viitorului să capete viață, să se închege în oțel, în cărbune, în mașină, în haine, în mîncare, în lumină și jucării — toate laolaltă numindu-se fericire — va fi nevoie de muncă, de o mare pricepere. Numai prin mașini, prin tehnică și înalta calificare, munca va da roadele înzecite fără de care viața nu poate merge mai departe. Acel gigant de oțel de la Galați (al cărui loc de amplasare a și fost ales zilele trecute de către conducătorii partidului nostru) va cere grija deosebită a marilor specialiști cu o bogată experiență, dar alături de ei și contribuția harnicilor ucenici. Cele peste 100.000 de tractoare, care vor zumzăi ca un stup uriaș peste ogoarele colectiviștilor și gospodăriilor de stat, asigurînd mecanizarea completă a lucrărilor agricole, vor cere și ele o înaltă calificare. Ce să mai spunem de marile hidro și termocentrale, chemate să dea lumină și în cătunele cele mai îndepărtate, de complicatele mașini și aparate necesare mecanizării și automatizării producției în toate sectoarele! Pricepere, hărnicie și iarăși pricepere — acestea sînt îndemnurile care se desprind în modul cel mai firesc, pentru tinerii muncitori și specialiști, din planurile ce vor fi desigur înfăptuite.

Partidul, cu grija și înțelepciunea sa, pune în fața purtătorilor de azi ai cravatelor roșii, o dată cu cele 15.000 săli de clasă ce se vor mai construi în viitorii șase ani, cifra precisă de 260.000 de muncitori calificați care vor intra în producție.

Ce cinste mai mare poate fi pentru orice pionier, decît aceea de a se pregăti să facă parte din marea armată a muncitorilor care, își văd visurile deplin înfăptuite aici în țara noastră atît de bogată, prin desăvîrșirea construcției socialiste.

Poate emoția inimilor de copil este atît de mare, acum în preajma Congresului, fiindcă în ea se concentrează focul din visul, din lupta și așteptarea atîtor generații trecute fără să poată vedea ziua deplinei fericiri.

Și cui altcuiva ar putea copiii să mulțumească din toată inima, cu cea mai adîncă recunoștință, decît scumpului nostru Partid Muncitoresc Romîn, conducătorilor lui care au condus și conduc poporul spre socialism și comunism.

Cei aproape un milion de pionieri din patria noastră sînt fericiți că cel de-al III-lea Congres al partidului va da aripi și mai largi visurilor, va contura și mai precis chipul unui viitor fericit, al comunismului. Gata de munca uriașă ce le va reveni, potrivindu-și pasul cu ritmul șesenalului, copiii țării sînt prezenți cu inima în sala în care se va deschide Congresul.

Și, unduirea steagului roșu muncitoresc de-acolo, din sală, se va simți și în fluturarea cravatelor roșii jucate în vînt și mîngîiate de soare, acum în zilele vacanței, în taberele pionierești, pe potecile munților sau la țărmul de aur al mării.

ION BRAD

Partidul

Cu prilejul excursiilor pe care le organizează, pionierii au prilejul să-și cunoască mai bine patria dragă. Cei doi mici cercetători din fotografia noastră examinează o rocă interesantă.

Să fim silitori

Roadele prieteniei

În primele zile de școală, Elena venea aproape zilnic cu lecțiile nepregătite. La început am tăcut, crezînd că se va îndrepta. Dar fiecare zi ce trecea aducea în catalog, în dreptul ei, noi note de 4.

Situația a pus pe gînduri întreg detașamentul clasei a VI-a B. „Trebuie s-o ajutăm au fost de părere cei mai mulți dintre pionieri. „Dar cine“? S-au oferit mai mulți, fiindcă Elena are mulți prieteni. Cea mai bună prietenă îi este Dorina. Ea are numai note de 9 și 10. „Ea s-o ajute!“ am hotărît noi.

Din ziua aceea, Elena și Dorina stau într-o bancă, învață împreună. Dorina i-ajută să ia notițe, i-a explicat temele și de multe ori a venit mai devreme la școală să-și repete împreună lecțiile.

De la început pe Elena a impresionat-o seriozitatea cu care pregătește Dorina lecțiile, caietele ei curate, ordonate, temele fără greșeli. Cînd se uita la cărțile, la caietele ei, îi era rușine. Se minuna că Dorina învață atît de bine, că este atît de modestă...

„Ca ea aș vrea să fiu și eu“ își spunea Elena.

Zilele au trecut obișnuit pentru clasa noastră. Doar cu Elena era ceva neobișnuit. Se schimbase foarte mult. Caietele ei, cărțile, nu se deosebeau cu nimic de ale prietenei ei, Dorina. Chiar și răspunsurile pe care le da la lecții sînt mai bune. Elena are acum mai toate notele de 7—8.

În notele bune ale Elenei este și o parte din munca Dorinei, dar, în ele se vede în primul rînd perseverența Elenei. S-a străduit, a învățat zi de zi, mai bine, iar acum, seamănă și mai mult cu prietena ei, fruntașă la învățătură.

ILIE OLAN
Școala de 7 ani, Toplița,
Reg. Autonomă Maghiară

La înălțime

Dorința noastră e ca toți pionierii să luăm note mari. Și nu ne-a fost greu să învățăm. Rezultatele? Tot detașamentul, de fapt aproape toată clasa, a intrat în examene și...

Iată primul subiect: lacurile.

Cornel Petrache a vorbit frumos arătînd la hartă lacurile vulcanice, cele minerale și de baraj. Apoi a vorbit despre al doilea subiect: industria chimică, despre marile întreprinderi chimice. El n-a uitat să adauge și ce a aflat din proiectul de Directive în legătură cu aceasta. Siguranța cu care a vorbit Cornel i-a adus... nota 10. Și aceasta nu numai la geografie ci și la romînă iar la matematică a luat 9. Aceleași rezultate bune le-au obținut și Adriana Răducanu și Mircea Brînză și mulți, mulți alți pionieri. Așa că, după cum se înțelege emoția noastră nu era dacă vom trece sau nu, ci cum să învățăm pentru a fi cu toții la înălțimea grijii cu care partidul nostru drag ne creează condiții minunate de viață și învățătură.

M. TABARA
cl. aVII-a A
Șc. de 7 ani nr. 62,
București

Contribuim la înfrumusețarea orașului

Orașul nostru minier înflorește pe zi ce trece. Putem spune că dacă cineva lipsește mai mult timp din oraș la reîntoarcere nu-l mai recunoaște. S-au construit multe blocuri pentru mineri, magazine, iar multe locuri virane au fost transformate în parcuri înflorite. Un asemenea parc a luat ființă și în apropierea școlii noastre. Noi, pionierii, am hotărît să îngrijim singuri acest parc dăruit de părinții noștri. Am venit în parc cu sape, cazmale, greble. Băieții au săpat straturile pentru flori iar noi, fetele, am spart bulgării, am greblat. În zilele următoare am sădit florile. Acum ți-e mai mare dragul să stai în părculețul din apropierea școlii noastre. Printre cei care s-au evidențiat în această acțiune se află și Viorica Pavlicek, Carol Albu, Aurelia Griguța, Emil Pop, Rodica Velovan și alții.

FELICIA RAIFF
cl. a VI-a, Școala de 7 ani,
Lupeni

O adunare interesantă

În sală se făcu liniște. Cu emoție în glas pionierele Nicoleta Cotoi și Gheorghița Lungu au vorbit pe rînd, despre viața neînfricatelor luptătoare uteciste Olga Bancic și Donca Simo. Pionierii au ascultat cu multă atenție. Cîți fii credincioși ai clasei muncitoare nu și-au dat viața pentru ca noi să trăim astăzi fericiți... Fiecare pionier are de spus cîte ceva pentru a cinsti memoria acestor două luptătoare eroine. S-a recitat „Cîntecul de leagăn al Doncăi“ și alte poezii, s-au citit fragmente din cărți care vorbesc despre activitatea revoluționară a celor două uteciste.

În încheierea acestei adunări pionierii și-au luat angajamentul ca nici unul din ei să nu mai obțină note sub 7.

ROMEO DABU, instructor
Școala de 7 ani
com. Salcia, reg. Craiova

SĂ NE IUBIM PATRIA

La fabrica de ciment

Pionierii detașamentului nostru au făcut o vizită la fabrica de ciment din oraș. Aici am văzut multe lucruri interesante. Din partea fabricii ne-a întîmpinat tovarășul Ion Petcu, care ne-a condus prin toate secțiile și ne-a explicat întregul proces de fabricație al cimentului. Am văzut cum este adus calcarul din cariere, am urmărit apoi cum se amestecă cu clincherul și alte substanțe și, în sfîrșit cum se obține cimentul, așa cum îl cunoaștem cu toții. De la cuptoarele rotative am mers la morile brute, unde cimentul se prezintă sub formă de pastă, și la rezervoare. După aceea am vizitat celelalte secții ale fabricii printre care secția strungărie, secția electrică și laboratorul. La plecare am mulțumit tovarășilor muncitori pentru explicațiile pe care ni le-au dat, pentru ceea ce am învățat de la ei.

VIORICA DUMITRU
cl. a V-a A,
Școala medie
„Ing. Anghel Saligny“
Cernavodă, reg. Constanța

Pe urmele lui Ștefan cel Mare

În excursia pe care am făcut-o nu de mult noi, pionierii de la Școala medie „Aurel Vlaicu“ din Breaza am văzut multe lucruri interesante, am rămas cu multe amintiri frumoase. Excursia a fost intitulată „Pe urmele lui Ștefan cel Mare“ deoarece, am căutat să vizităm cîteva din monumentele legate de numele acestui mare domnitor și de istoria timpului său.

Prima oprire am făcut-o la Pașcani. De aici, am plecat la Tg. Neamț și apoi la casa lui Ion Creangă din Humulești. Am mai vizitat vechea cetate a Sucevei și mănăstirea Zamca. Alte puncte ale itinerariului nostru au fost mănăstirea Putna unde este înmormîntat Ștefan cel Mare, Iașul, cu valoroasele sale monumente istorice și Vasluiul. La Vaslui am fost pe locul unde s-a dat celebra bătălie a lui Ștefan cel Mare cu turcii. De Peneș Curcanul nu citisem decît în cărți. La Vaslui am avut ocazia să aflăm și alte lucruri despre acest legendar personaj.

MARIANA POPESCU
cl. VI-a B, Școala medie
„Aurel Vlaicu“, Breaza

La plivitul grîului

În comuna noastră, Holod, există o gospodărie agricolă de stat cu întinse culturi de toată frumusețea. Primăvara în lanurile de grîu, cresc buruieni, scaieți sau neghină, care daunează viitoarei recolte. Pentru ca grîul să crească mai departe nestingherit de buruieni, noi, pionierii claselor a V-a, a VI-a și a VII-a am hotărît să ajutăm la plivit. Am muncit cu multă tragere de inimă și numai în trei ore am plivit circa 5 ha de grîu.

TEODOR TOMA
cl. a V-a
comuna Holod, raionul Beiuș,
reg., Oradea

După ce ai învățat, multe lucruri devin mai clare cu ajutorul microscopului.

Bibliotecile, cu rafturile lor înțesate de cărți, atrag tot mai mulți cititori din rîndurile copiilor.

ne-a învățat

capetelor lor. Banii i-au depus la C.E.C., și îi vor folosi pentru înfrumusețarea școlii. In această acțiune pionierească s-au evidențiat, în mod deosebit, detașamentele I și II (actualele clase a VI-a și a VII-a).

N. SOARE

Să apărăm bunurile poporului

Curajul este una din cele mai frumoase trăsături ale caracterului unui om. De multe ori m-am gîndit dacă oamenii despre care știu că sînt curajoși au avut curaj de pe cînd erau mici sau l-au dobîndit cu timpul.

La acestea toate mă gîndeam cînd, într-o zi, ne-a sosit la redacție o scrisoare al cărui expeditor era tovarășul C. Vezentan, șeful stației C.F.R. Năsăud, regiunea Cluj. *Nu prea înțelegeam ce l-a determinat pe tovarășul Vezentan să ne scrie. Deschid și citesc scrisoarea. Aflăm astfel că „un pionier, Valeriu Pîrvan, de la Școala de 7 ani nr. 1 din Turda, care a venit să-și petreacă vacanța la Năsăud a văzut cum un căruțaș, care căra nisip din Someș, lovise și rupsese un stîlp de telegraf, provocînd un scurt circuit. Dîndu-și seama de pericolul care se năștea într-o asemenea situație, pionierul a alergat pînă la gară să ne anunțe locul unde se întîmplase accidentul. In acest fel am intervenit mai repede și am eliberat calea ferată, restabilind legăturile telefonice cu stațiile vecine. Prin fapta sa, pionierul Valeriu Pîrvan a dovedit curaj, cinste, dragoste pentru oameni, a dovedit că este un pionier adevărat. Mulțumesc pionierului pe această cale, pentru fapta sa, mulțumesc organizației care l-a crescut". Este pentru noi toți un motiv de bucurie să aflăm că oameni maturi, muncitori, prețuiesc organizația de pionieri pentru felul în care ea îi educă pe copii.*

★

Odată, în orașul Hunedoara, o locuință a luat foc din pricina unui scurt circuit. Pe cînd se chemau pompierii, din podul casei ieșea, frecîndu-se la ochi de fumul ce-l înecа un pionier, Alexandru Popa, de la școala medie. *El reușise să taie firele electrice aflate în pod și astfel să izoleze incendiul. Casa a fost salvată.*

Bunul obștesc trebuia salvat! Iar el, Alexandru Popa, făcuse totul pentru aceasta, fără să se gîndească la pericol...

★

Dorica Viționescu, *din raionul Hațeg, nici nu are încă 9 ani. Dar în momentul în care și-a dat seama că doi răufăcători au spart casa lui Valer Niculescu din comună, cu gîndul s-o fure, ea s-a gîndit bine la cine trebuie să meargă să anunțe, pentru a-i prinde pe cei doi hoți. Și imediat a anunțat pe cel mai apropiat vecin care apoi a anunțat miliția. Astfel cei doi infractori, urmăriți de mult de miliție, au fost prinși cu ajutorul Doricăi...*

★

Sînt doar cîteva fapte care vorbesc despre dragostea și grija pionierilor pentru tot ceea ce aparține poporului.

Sînt fapte de pionieri! Acești copii care cresc o dată cu țara noastră, cu victoriile noastre, știu să le prețuiască!

Din activitatea noastră

Noi, pionierii de la Casa pionierilor din orașul Beiuș, ne străduim să avem o activitate cît mai interesantă și mai bogată.

Iată numai cîteva rezultate: pionierii de la cercul de „tîmplărie" și „mîini îndemînatice" au lucrat un teatru de păpuși. Și cei de la cercul „micii naturaliști" lucrează mai frumos decît de-obicei. Ei au îngrijit cu multă atenție iepurii de casă și porumbeii de la colțul viu. Tot ei au făcut cîteva experiențe de aclimatizare a bumbacului.

La cercul de electro mecanică, copiii au terminat un aparat de radio emisie-recepție, cîteva sonerii un motor cu propulsie, traforaje electrice și altele.

In afară de activitatea bogată dusă în cadrul cercurilor, pionierii ajută și la înfrumusețarea Casei pionierilor. Nu de mult, pionierii Nic. Domocos, Viorel Tent, Gh. Silinca și alții au împrejmuit o parte a lotului experimental al Casei pionierilor. Prin munca lor ei au realizat economii în valoare de peste 3.500 lei.

MIRCEA CATARIG
Scoala medie nr. 1, Beius

Au redat agriculturii 2 ha

In apropierea Școlii elementare de 7 ani din Piatra Olt, regiunea Pitești, se afla un teren de 2 ha. necultivat. Pămîntul nu era bun.

— Nu putem lăsa un asemenea teren să zacă! s-au sfătuit unit într-un singur și hotărît „Hai la drum"!

Au folosit metode științifice avansate, cunoscute de ei, de la gospodăria colectivă. I au dat pămîntului îngrășăminte chimice cît i-a trebuit ca să-l facă mai gras, să poată rodi.

Să iubim munca

într-una din zile pionierii școlii.

— N-avem de ce ne teme! Acum, așa este, pămîntul este sărac. Dar oare n-am învățat noi ce trebuie să-i dăm ca să-i putem smulge apoi roadele cele mai bogate? se auzi din altă parte.

Ideia aceasta i-a insuflețit pe toți. Glasurile tuturor s-au

Știți ce rezultate au obținut apoi pionierii din Piatra Olt-gară, în urma muncii lor? 15.000 kg sfeclă! Pînă atunci pe terenul acela nu răsărea decît ici, colo, cîte un fir. Apoi, ca orice buni gospodari, mîndri de rezultatul muncii lor, și-au încărcat recolta în care, avînd și sprijinul G.A.C., și au pornit la baza de recepție în cîntece și veselie. Drapelul unității flutura deasupra

Atelierul nostru

In curtea școlii se afla o clădire mică, o cameră goală unde păstram mai înainte foi de porumb pentru ca să facem ștergători. Intr-o adunare de unitate noi am hotărît să luăm foile de porumb, să le punem în pod, iar în cameră să amenajăm un atelier de tîmplărie.

A doua zi, la ora de lucrări practice, am făcut curățenie în atelier și l-am aerisit bine.

— Mîine vom începe lucrul? am întrebat noi.

— Așteptați pînă vom vărui, a spus maistrul Tamaș. Acum haideți cu mine să aducem scaunele rupte. După ce vom vărui, le vom repara!

După ce am făcut toate pregătirile atelierul s-a deschis și apoi am început să lucrăm!

MIRCEA OPRIȘ
cl. a VII-a,
Școala specială de surdo-muți,
com. Siria, reg. Timișoara

Pioniera Margareta Brenci de la Școala de 7 ani nr. 1 din Orașul Stalin, este o pricepută crescătoare de iepuri.

Să-i respectăm pe vîrstnici

Intîmplare cu tîlc

Era în vacanță. Tata i-a dat voie să meargă de la Pucioasa la un prieten în Fieni. Cît de bucuros a fost...

— La I.R.T.A. te duci însă mai din timp, mi-a spus el. E aglomerație.

Și așa a făcut. A fost acolo cu un ceas mai devreme, a ocupat o bancă la fereastră și stătea liniștit. Era bucuros că va urmări în goana autobusului casele, cîmpurile cu rod bogat, fabricile. Incetul cu încetul, mașina s-a umplut. Ce bine că are loc pe bancă! Motorul a început să duduie și mașina era gata să pornească...

— Stai maică!

Și, roșie de oboseală, se urcă o bătrînică. Intîrziase.

Pionierul, care mai tîrziu am aflat că era Ion Frățilă, de la Școala medie nr. 1 din Tîrgoviște, s-a uitat o clipă la ea, apoi a spus foarte firesc:

— Poftim, luați loc.

— Mulțumesc, băiatule, a răspuns bătrînica. Și s-a așezat.

Autobusul a pornit. După o bucată de drum se făcuse cald, băiatul transpirase. „Ce bine dacă pleca mai repede mașina, îi trecu prin gînd. „Dar tot el se răzgîndi. „Ce fel de pionier aș mai fi dacă alături de mine o bătrînică ar sta în picioare? Alți pionieri au făcut eforturi mai mari și eu... Ce mare lucru, să mergi cîțiva kilometri în picioare?" Și-și continuă, vesel, călătoria.

Să fim gospodari

O inițiativă frumoasă

Vreau să vă povestesc despre o inițiativă frumoasă pe care au avut-o pionierii unității noastre. Trebuie să știți că noi ne iubim foarte mult școala și ne străduim ca ea să fie întotdeauna frumoasă, să strălucească de curățenie. In cadrul orelor de lucrări practice, am învățat un meșteșug, acela al confecționării măturilor de sorg. Atunci, ce ne-am spus noi: tot ne place să ne ocupăm de curățenia școlii, hai să lucrăm tot noi și măturile de care avem nevoie!

Zis și făcut. Ne-am procurat o mașină de legat și confecționat mături și ...la treabă! In scurt timp, am lucrat peste 30 de bucăți, „aprovizionînd" și școala din Inand, satul vecin. Printre „meșterii" care s-au evidențiat cu acest prilej au fost și pionierii Floarea Pușcaș, Iuliana Gui, Gheorghe Vați, din clasa a VI-a, iar dintr-a VII-a, Viorica Moțoc, Maria Tent, Ioan Eleș, Constantin Alexandrescu.

Avem de gînd ca, la anul, să continuăm treaba începută. Pentru aceasta vom sădi în mod special pe lotul nostru școlar sorgul necesar.

IOAN MOLDOVAN
cl. a VI-a, Școala de 7 ani, com. Cefa, reg. Oradea.

Hotărîrea detașamentului

Ne place să ne îngrijim de curățenia școlii. Pionierii și școlarii noștri au dat adesea ajutor la întreținerea sălilor de clasă. De aceea, într-o adunare de detașament, am hotărît să ne ocupăm numai noi de tot ce trebuie pentru ca în clasă să fie întotdeauna curat. De atunci, în fiecare seară, după ore, elevii de serviciu mătură, șterg praful, iar odată la două săptămîni spălăm podeaua. Tot noi ne-am îngrijit de procurarea unor perdeluțe frumoase pentru geamuri și am pavoazat artistic clasa.

Colectivul de conducere al detașamentului clasei a VII-a B, Școala de 7 ani Babiciu, reg. Craiova

Programul artistic prezentat la serbarea de sfîrșit de an de către elevii claselor I-a — a IV-a de la Școala medie „I. L. Caragiale", a plăcut mult spectatorilor. In clișeu: un dans chinezesc.

Drumul unui miner comunist

În 1949, după ce mai muncise pe diferite șantiere naționale, tînărul utemist de atunci Chițu Diana a venit în Valea Jiului ca brigadier împreună cu alți 200 de tineri. Își pusese în gînd să se facă miner. S-a angajat la mina Lupeni. Pe atunci nu era calificat. Munca era grea la început și nu arareori se gîndea că o să-l biruie greutățile. N-a uitat însă cele spuse de tatăl său, muncitor ceferist:

— Măi băiete, în viață să fii tare. Nu trebuie să dai înapoi niciodată că altfel vei fi învins și îți va fi greu mai tîrziu.

Îmbărbătat în permanență de tovarășii lui de muncă, ajutat de organizația U.T.M. și aducînd-și aminte de spusele tatălui său el nu a dat înapoi niciodată din fața greutăților. A muncit mult, cu dragoste și pricepere însușindu-și tainele frumoasei meserii de miner. Munca lui, priceperea lui, ajutorul pe care l-a dat celor cu o calificare mai mică de a ajunge la același nivel cu el i-au adus prețuirea tovarășilor săi de muncă și a comuniștilor. Chițu Diana este astăzi comunist, membru al Partidului Muncitoresc Romîn.

Drept rezultat al prețuirii ce i se acordă, lui Chițu Diana i s-a încredințat conducerea unei brigăzi de la sectorul tineretului, de la mina Lupeni — sector fruntaș al exploatării carbonifere din Lupeni. Cu 2 ani în urmă el a fost printre reprezentanții țării noastre la Întîlnirea Internațională a minerilor care s-a ținut la Varșovia. A făcut parte și din delegația țării noastre la Festivalul Mondial al tineretului de la Praga, ca unul dintre reprezentanții tinerilor mineri din Valea Jiului...

Drumul pe care l-a parcurs îl face pe comunistul Chițu Diana să privească cu bărbăție în viitor, să lupte pentru aplicarea în viață a tuturor hotărîrilor, partidului care l-a educat în permanență. Alături de toți ceilalți mineri ai patriei noastre el a luat cunoștință cu satisfacție de proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al partidului și este hotărît să lupte alături de ceilalți tovarăși ai săi pentru a obține cît mai bune rezultate în muncă.

În anii ce vor veni se prevede extinderea mecanizării în exploatările carbonifere. Minerii vor munci atunci mai cu spor. Pentru a folosi tehnica avansată a prezentului și a viitorului trebuie să fii însă bine pregătit. Iată de ce comunistul Chițu Diana care posedă prețioase cunoștințe practice s-a hotărît ca din toamna acestui an să urmeze și cursurile fără frecvență ale școlii medii din Lupeni. Firește că această dorință și-o va îndeplini, pentru că partidul și guvernul a creat condiții fiecărui om al muncii să învețe, să-și desăvîrșească pregătirea. Mina Lupeni, asemeni întregii patrii se va dezvolta mult în anii care vin. O dată cu ea va crește și Chițu Diana care e hotărît să țină pasul cu dezvoltarea impetuoasă a patriei noastre.

P. JURCONI

Mereu cu pionierii

Intotdeauna cînd la adunările pionierești răsună trompetele și tobele și cînd privește fața îmbujorată a pionierului care aduce drapelul, în minte îi răsar clipe trăite cu ani în urmă, pe vremea cînd ea, pioniera Victoria Nădejde de la Școala „Enăchiță Văcărescu" purta cu emoție drapelul unității...

Fiecare adunare pionierească pe care astăzi ca instructoare de pionieri o conduce și fiecare oră de clasă, îi reamintește atmosfera copilăriei, vremea pe cînd ca pionieră avea o singură și mare dorință: să ajungă învățătoare. Iar acum cînd de la catedră urmărește atentă fețele mici și curioase ale școlarilor ei din clasa I-a și a II-a, cînd la tablă caută să le scrie cît mai corect literele, ea, învățătoarea Victoria Nădejde încearcă mulțumirea adevărată a visului împlinit. Mulțumire pe care o simte cu atît mai puternică cu cît știe că drumul pe care și l-a ales nu-i ușor.

O fostă pionieră este astăzi învățătoare. De bună seamă că e un fapt divers. Pionierii de ieri au crescut cu patria odată. Au devenit oameni maturi și și-au închinat toate forțele construcției socialiste a patriei noastre, alegîndu-și fiecare profesia dorită. Dar pentru Victoria Nădejde acest fapt are semnificație deosebită. Am intîlnit-o în mijlocul pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 25 din Capitală unde este învățătoare și instructoare de pionieri. Se preocupa de vacanța copiilor. Excursii, vizite în întreprinderi, filme, teatre, ștrand, jocuri în aer liber, plimbări cu vaporașul, lecturi, tot ceea ce poate asigura copiilor o vacanță încîntătoare și instructivă au fost împărțite cu amănunțime, pe zile și ore. Ca orice bună învățătoare Victoria Nădejde știe să vadă în copiii de azi, oamenii de mîine. Și știe să privească viitorul prin realizările de azi din patria noastră.

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului prevede pentru viitorii ani o dezvoltare a învățămîntului pe linia legării lui cu practica. Pentru pregătirea viitorilor muncitori calificați, capabili să mînuiască utilajul modern al fabricilor noastre, se prevede trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani.

Sînt luminoase perspectivele deschise de partidul nostru și Victoria Nădejde a înțeles deplin rolul ei în pregătirea viitoarelor cadre. Petrecîndu-și cu dragoste multe ore în mijlocul pionierilor, însuflețindu-i în activitatea lor, Victoria Nădejde transmite cunoștințele și entuziasmul ei, viitorilor constructori. Aceasta este deosebita semnificație a activității ei și valoarea adevărată a visului împlinit.

AL. MIHU

O adevărată „pădure" de rezervoare metalice, și mai mici, și mai mari, unele mai înalte, altele mai scunde dar mai late au apărut doar de cîteva luni aici pe șantierul Complexului Petrochimic de la Brazi. 28 dintre ele sînt construite de brigada de tineret condusă de utemistul Dumitru Găitănaru. Numele lui Găitănaru e cunoscut pe șantiere. A lucrat la „Oțelul Roșu", la construcțiile metalice ce s-au făcut acolo. Apoi a muncit la construirea noii oțelării de la Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, și la multe alte lucrări. Și aici, la Brazi, brigada lui e tot fruntașă. Ea a lucrat mai repede decît celelalte brigăzi făcînd cîte aproape trei rezervoare pînă lucrau alții doar unul.

— Veniseră niște tovarăși de la București prin martie, cînd lucram aici pe ploaie, pe noroi, la rezervoarele astea își amintește tovarășul Găitănaru. M-au întrebat ce metode speciale folosesc de i-am întrecut atît de mult pe ceilalți. Le-am răspuns: muncim cu dragoste, că ne iubim meseria și am îndrăgit și șantierul; apoi muncim atenți să facem lucru bun; și în al treilea rînd ...sîntem constructori!

Sîntem constructori! Două cuvinte care ilustrează modul de a gîndi a lui Găitănaru. Viața sa, e drept nu prea lungă, și-a petrecut-o pe șantiere, crescînd o dată cu ele. La „Oțelul roșu" era un simplu sudor; la Hunedoara devenise constructor metalic; la „Blocul de ulei" din regiunea Ploești s-a specializat în sudură — cazangerie; aici, la Brazi, este șef de brigadă, cel mai bun cazangiu al șantierului.

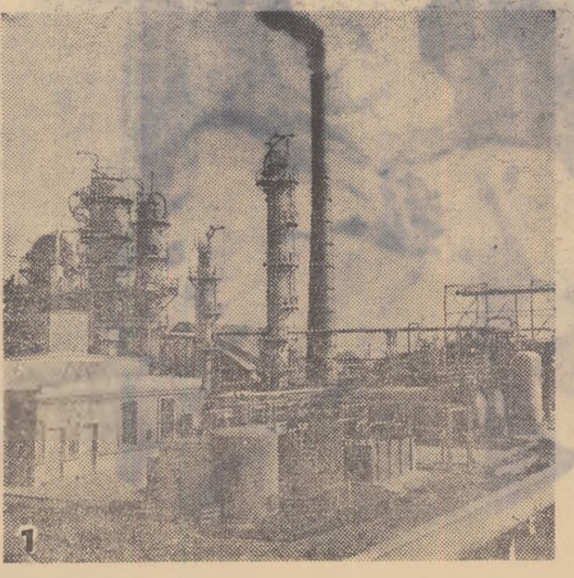
Mîine — poate îl vom întîlni pe șantierul viitorului Combinat siderurgic de la Galați. Și atunci vom afla că Dumitru Găitănaru nu mai e nici sudor, nici constructor metalic, nici sudor cazangiu, nici șef de brigadă. Il vom întîlni acolo pe maistrul Dumitru Găitănaru, care va cunoaște bine toate aceste lucrări, le va coordona și le va înfăptui. Și nu este vorba de loc de imaginație. Faptele ne arată că acesta este drumul lui normal. Dumitru Găitănaru a terminat anul trecut școala medie, la cursul seral. După ce-și va fi realizat toate lucrările de pe acest șantier, el va intra într-o școală de maiștri. Astăzi Complexul Petrochimic de la Brazi este una dintre cele mai mari lucrări industriale ale țării. Mîine Combinatul siderurgic de la Galați va fi mai mare, mai grandios. Cresc construcțiile. Se dezvoltă țara. Iar oamenii nu stau pe loc. Ei cresc o dată cu patria noastră socialistă. Un exemplu, din zeci de mii de exemple ce se pot da, este și Dumitru Găitănaru care explică succesele și abnegația cu care lucrează el și toți cei ca el prin două cuvinte simple:

— Sîntem constructori!...

GH. ANGELESCU

CREȘT PATRIA

1. Alături de celelalte mari obiective industriale la Onești, a fost înălțată și noua rafinărie nr. 10 pe care o vedeți în prima fotografie.

2. Rodul bogat de pe întinsele ogoare ale patriei este strîns astăzi de combine.

3. În cadrul minunatului ansamblu arhitectural de pe litoral, o nouă realizare: gara din orașul Constanța!

4. Școli noi și spațioase se ridică pentru copiii patriei. Priviți noua școală de pe strada Corbului din Chitila.

Pe înalte culmi

În ultima zi a Campionatelor Internaționale de Atletism ale R.P.R., în istoria atletismului mondial a fost scris cu litere de aur un eveniment fără precedent. Maestra emerită a sportului, Iolanda Balaș, a doborît pentru a șaptea oară consecutiv recordul mondial la săritura în înălțime ridicînd gloria sportului romînesc.

Imediat după stabilirea noului record mondial Iolanda Balaș declara ziariștilor: „închin acest succes celui de-al III-lea Congres al partidului și sînt fericită că prin această performanță îmi pot manifesta dragostea nețărmurită față de partidul nostru iubit care m-a îndrumat și care îndrumă întreaga mișcare sportivă din țara noastră".

Într-adevăr, Iolanda Balaș a crescut sub grija părintească a partidului asemenea întregii noastre patrii. Incă din fragedă copilărie, din anii pionieriei, Ioli, dorea nespus de mult ca alături de oamenii muncii să contribuie și ea la înflorirea patriei noastre.

Scriind aceste rînduri ne amintim de un mic reportaj apărut acum zece ani în gazeta noastră. Atunci, la 3 august 1950 s-a scris pentru prima dată despre Ioli a noastră: „In ziua cînd a fost primită în organizația de pionieri — se scrie în reportaj — Iolanda Balaș și-a luat angajamentul să obțină rezultate și mai bune la învățătură și în sport. Și s-a ținut de cuvînt. Cînd a început campionatul național de atletism s-a înscris și pioniera Iolanda Balaș. Din cei aproape 1.000 de concurenți ajunși în finală, ea era singura pionieră. Un salt și iat-o trecînd ștacheta ridicată la 1,35 m. Ochii Iolandei strălucesc de bucurie. Cu această performanță ea s-a clasat a treia pe țară..."

De la acest prim concurs oficial al Iolandei Balaș au trecut zece ani. Zece ani în care pe harta patriei au apărut orașe noi, zeci și zeci de fabrici și uzine noi, zeci de mii de blocuri muncitorești, hidrocentrale și termocentrale...

Iolanda Balaș crește și ea o dată cu patria. Și asemenea oamenilor muncii care raportează cu fruntea sus că și-au îndeplinit și depășit angajamentele tot așa Iolanda Balaș, raportează partidului nostru iubit că este hotărîtă să ridice și mai sus gloria sportului romînesc, că 1,85 m. a fost doar o primă etapă care va rămîne în urmă viitoarelor performanțe. Dar cu toată gloria sportivă, Ioli rămîne aceeași fată modestă de acum zece ani, care zi de zi învață lucruri noi din tainele acestei probe. Niciodată n-ai s-o auzi spunîndu-ți: nu mai am nimic de învățat. Visul ei este să ajungă antrenoare. Să crească noi cadre care să ducă mai departe gloria sportivă a patriei. Acum dorința ei cea mai arzătoare este însă ca la Jocurile Olimpice de la Roma, pe stadionul „Cento Milla", să realizeze un nou record mondial prin care să arate lumii întregi dragostea ei nețărmurită față de patria noastră dragă.

RADU POPA

Colectivistul

Șoseaua se desfășoară în fața mașinii încontinu ca ața unui mosorel, lăsînd în urmă verdele cîmpiei și al pădurii. Satele, unul după altul, rețin doi, trei călători din autobusul încărcat. Totuși cei mai mulți merg la Brănești, centru raional. Înainte cu 8—9 ani comuna Brănești, ca mai toate satele regiunii București, arăta cu totul altfel. Case mici, drumuri prăfuite. Acum, alături de casele noi ale colectiviștilor se înalță blocurile muncitorești, școala construită de curînd cu clase mari, luminoase, căminul cultural înzestrat cu televizor și sală de cinematograf, fabrica de pîine etc... Parcul comunei a fost amenajat și mărit, multe drumuri au fost pietruite. Stîlpii de lumină electrică se înșiruie peste tot unul după altul, disciplinați. În curînd va fi gata și terenul sportiv pe care tinerii din comună și-au propus să-l lucreze.

Fața comunei Brănești s-a schimbat mult în anii noștri de democrație populară. Satul a crescut o dată cu oamenii, o dată cu întreaga țară...

Am cunoscut unul dintre cei mai tineri fii ai colectivei „9 Mai" Brănești, Aurel Florea dintr-o brigadă de cîmp. Ascultîndu-l vorbind despre colectiva lor, despre colectiviști, despre munca lui în echipă și mai ales despre realizările din comună, te impresionează în primul rînd justificata mîndrie ce se desprinde din fiecare privire sau mișcare. Într-adevăr, tînărul Aurel Florea, care pînă mai ieri învăța pe băncile școlii și purta cravata de pionier, are cu ce să se mîndrească. De la începutul anului și pînă acum n-a lipsit nici o zi de la muncă, și nici ceilalți membri ai echipei. Fiecare dorește fierbinte ca echipa lor să fie fruntașă, să lucreze în așa fel încît colectiviștii să fie mulțumiți de ei, iar colectiva să înflorească.

In proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului se prevede că pînă în 1965 colectivizarea agriculturii să fie terminată iar producția totală de cereale și leguminoase boabe să ajungă în 1965 la 14—16 milioane tone. Aurel Florea împreună cu ceilalți colectiviști din Brănești au discutat acest proiect cu însuflețire, în special capitolul privitor la agricultură, hotărînd să muncească mai bine, cu mai multă răspundere pentru a contribui și ei la creșterea producției agricole a țării.

IOANA TOMA

M CU

ODATĂ

IN LINIȘTEA LABORATORULUI

In liniștea laboratorului de mase plastice, imens, cu zeci de vase și eprubete și miros de chimicale, tînărul inginer Paul Vasilescu lucrează atent la noi și noi combinații și formule.

Drumul inginerului Paul Vasilescu pînă aici la Institutul de cercetări chimice, ca cercetător științific, n-a fost ușor, firește. Imaginea anilor de război îi mai revine și azi în minte, dureroasă și nedorită, alături de o copilărie grea. Casa muncitorului vopsitor Vasilescu, tatăl lui, traiul neîndestulat alături de mamă și cei doi frați mai mari, zilele pe care le trăia cu groază că a crescut și nu va putea urma școala mai departe, îl fac des să rămînă dus pe gînduri... Ce-ar fi ajuns el, Paul, copilul care abia terminase 4 ani de școală, de n-ar fi venit acel 23 August 1944? Cine știe?

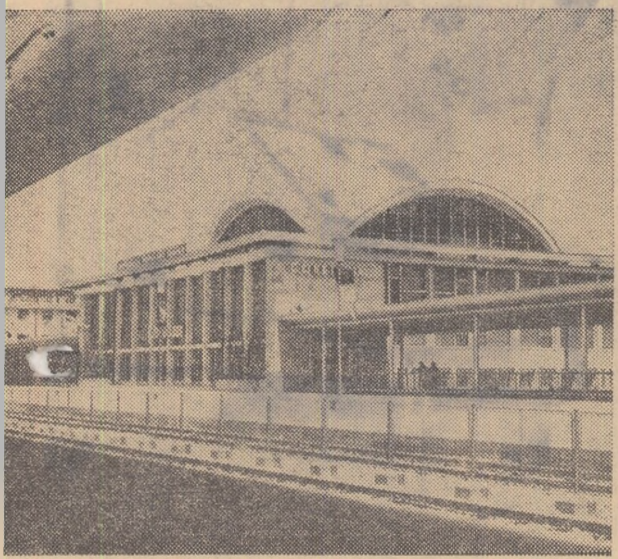
Dar lumina lui 23 August i-a deschis drum nou în față, i-a dat aripi visurilor ce nu îndrăznea să le spună cu voce tare. Anii de școală au urmat firești, cu bursă acordată de stat, liceul, facultatea. Apoi Institutul de cercetări tehnico-analitice, studii de perfecționare la Moscova și în sfîrșit Institutul de cercetări chimice.

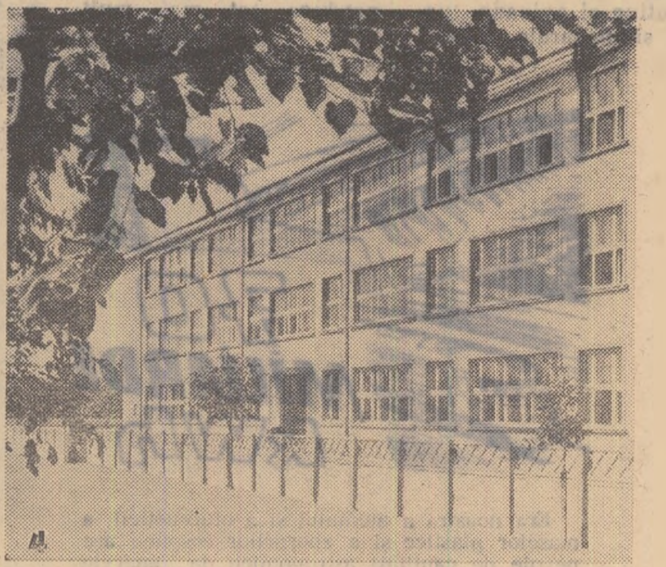
Cu țara odată a crescut și el... Numele lui a început să fie cunoscut și dincolo de hotarele patriei. „Revue française" a publicat una dintre lucrările științifice la care a lucrat alături de profesorul universitar I. V. Nicolaescu, aproape 3 ani. In august 1958 la Geneva i-a apărut o altă lucrare despre oxidarea parafinei tehnice romînești sub influența radiațiilor gama.

Coloranți, medicamente, mase plastice, cauciuc sintetic... Iată numai cîteva dintre produsele industriei noastre, pentru obținerea cărora și el, alături de alți specialiști, ingineri și cercetători, muncește cu bucurie și pasiune...

Rezultatele muncii lui sînt o adevărată mulțumire adresată patriei.

IOANA ZAMFIR

O dată cu Bicazul!

Au venit la Bicaz cu șapte ani în urmă. Era toamnă. La munte, toamna este friguroasă și ploioasă. Pe șantier era noroi, în dreptul blocurilor pentru muncitori nu era pavaj. Iarna a fost atîta zăpadă cît nu văzuse Liliana în toate cele 6 ierni la un loc, cîte trăise. Și n-avea nici o prietenă, iar Mihăiță avea doar 3 luni... Tatăl era toată ziua la fabrica de ciment. Aproape că erau zile întregi cînd nici nu-l vedea. El venea noaptea tîrziu, cînd Liliana dormea de mult. Iar dimineața pleca, pînă cînd nici nu se lumina afară.

Intr-o zi pe cînd se ducea singură cu sania ei pe dîmbul din apropiere, Liliana s-a împrietenit cu Gabi, cu Ioana și cu Tanța.

Din ziua aceea, parcă și Bicazul era mai frumos, mai vesel. Și zăpada parcă era mai albă, mai frumoasă. Numai cu tata nu se schimbaseră lucrurile. Pe el, tot așa de rar îl vedea. Mama îi spunea că are mult de lucru la fabrică, că trebuie să-i ajute pe oameni, să-i învețe să mînuiască aparate cu care ei n-au mai lucrat niciodată... Liliana era prea mică pentru a înțelege munca neobosită a inginerului comunist Vasile Olaru, de-a face din tinerii sosiți pe șantier, muncitori calificați la Fabrica de Ciment.

Și zilele treceau. A venit și ziua cînd Liliana avea să meargă în prima clasă...

Liliana Olaru are acum aproape 13 ani. Au trecut repede anii. Este în clasa a VI-a A la Școala medie din Bicaz și nu-și amintește ca în toți acești 6 ani de școală să fi avut vreodată o medie mai mică de 10. Este președintă de detașament și copiii o iubesc pentru că este o tovarășă bună. Cînd a văzut că Maria Munteanu este căzută la cîteva obiecte s-a angajat s-o ajute. Liliana este o fetiță serioasă care cînd se apucă să facă un lucru, îl duce pînă la capăt. Și nu oricum. Maria Munteanu a promovat în condiții bune la toate obiectele!

Pe Liliana am găsit-o acasă, scriind în U.R.S.S. prietenei sale din clasa a VI-a A Katia Burovoi din regiunea Moscova, raionul Orehovo Zuevsk. Îi scria despre Bicaz, despre hidrocentrala „V. I. Lenin"; despre fabrica de ciment — unde muncește și tatăl ei și unde se fabrică cimentul atît de necesar barajului; despre uzina electrică unde sînt montate turbine mari. Că de la Bistrița, de jos, pînă la baraj, sînt 800 de trepte; că de acolo, de sus, oamenii se văd mici de tot. Încerca să-i explice ritmul amețitor în care trec macaralele-funicular, munca oamenilor, a minunaților oameni de pe șantier...

— Iubești șantierul, Liliana? am întrebat-o după ce am parcurs rîndurile ei.

— Dacă-l iubesc? Eu am crescut o dată cu el. Sau, mai știu eu, el a crescut o dată cu mine. El a fost martorul muncii mele, eu am fost martora muncii lui. Totul se confundă. Și cît de bine ne cunoaștem!

— Și ce-ai vrea să devii Liliana?

— V-am spus doar că eu am crescut pe șantier. Știu multe lucruri despre felurile de ciment care se folosesc la hidrocentrală. Știu cîte ceva despre căldura lor de hidratare. Știu că muncitorii care lucrează pe șantier o duc bine, că pe șantier sînt foarte mulți oameni tineri, care au o viață frumoasă. Și pentru că știu atît de multe lucruri despre șantier nu ghiciți că, peste cîțiva ani, voi munci și eu alături de ei pe unul din șantierele viitorului?...

E. SKIBINSKI

Un om obișnuit

Zgomotul asurzitor al ciocanelor și vuietul cuptoarelor te amețește. Fierul înroșit, sub bătaia nemiloasă, aspră a ciocanului, împroașcă scîntei, a căror viață de zecimi de secundă luminează strălucitor.

Oamenii se mișcă repede, în ritmul muncii. Totul se face însă aici cu precizie și chibzuială. Secția de fierărie este una din cele mai importante secții ale Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași. Zilnic pornesc de aici sute și mii de piese forjate pentru toate secțiile atelierului.

La unul din ciocanele cu abur l-am cunoscut pe Mircea Curelaru. Discut cu el. Are o viață simplă în aparență, dar, mai bine ascultați-o: A fost pionier. Și-aduce cu drag aminte de primele focuri de tabără, de excursiile minunate în jurul Iașului, de vacanța petrecută la munte și la mare. Incă de cînd era pionier și-a dorit mult de tot să lucreze la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie". Dorința aceasta a prins mai adînc rădăcini în inima sa, într-o zi cînd vizitînd atelierele, oamenii, mașinile, clocotul muncii l-a cucerit. Cînd a terminat cele șapte clase elementare s-a înscris la școala profesională. In 1956 a devenit utemist. Invăța cu sîrguință și tragere de inimă, mergea peste tot acolo unde simțea că trebuie să-și aducă contribuția: la muncă patriotică, la brigada artistică. După terminarea școlii s-a despărțit cu greu de profesori, de prieteni. Mai apoi însă, regretul despărțirii s-a stins. Prietenii cei noi, muncitorii de la fierărie, l-au primit în familia lor cu bucurie. Și Mircea a răspuns acestei încrederi, muncind cu însuflețire și dragoste.

Tinerii din secție, prețuindu-l, l-au ales secretar al organizației de bază U.T.M. apoi în comitetul U.T.M. pe Atelier. Aici a primit sarcina să răspundă de munca cu pionierii. S-a reîntîlnit astfel cu copilăria... Ba mai mult. Pionierilor din clasa a VI-a de la Școala nr. 3 le este instructor.

Peste cîteva zile vor începe lucrările celui de-al III-lea Congres al partidului. Pentru acest eveniment Mircea și prietenii săi, pionierii, s-au pregătit. El a răspuns cu însuflețire la sarcinile trasate de organizația de partid, dînd produse de bună calitate, iar pionierii au răspuns cu rezultate bune la învățătură.

Cu siguranță mulți pionieri din clasa a VI-a vor să devină ca Mircea. Nu peste multă vreme și ei vor fi printre acei care vor traduce în viață, ca muncitori destoinici, marile sarcini trasate de partid, pentru construirea viitorului luminos al patriei noastre.

C. MIHAI

SPRE ANII CE VOR VENI

Oamenii și mai ales cei tineri au căutat din totdeauna să întrezărească viitorul, să destrame tainele anilor ce vor veni.

Intr-adevăr, de cîte ori nu ne-am întrebat: cum va arăta patria noastră, cum vom trăi peste 10 sau 15 ani, atunci cînd tu, Mioara, dintr-a IV-a, vei fi inginer, sau cînd tu, Costel, vei deveni un oțelar sau medic destoinic?

E drept, timp de multe milenii, doar eroii din basme puteau să întrezărească viitorul. Dar astăzi avem puteri de uriași! Am învățat că viitorul își împlîntă întotdeauna rădăcinile în realizările prezentului și pornind de la înfăptuirile zilei de azi, hotărîm singuri soarta timpului, ne făurim singuri, cu mîinile și mintea noastră, viitorul.

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn ne dă măreața perspectivă a anilor ce vor veni și răspuns la toate întrebările noastre atît de pasionante.

Să urmărim împreună cîteva itinerarii pe falnica hartă întocmită de planificatorii viitorului, să scrutăm împreună viitorul pe care-l vom făuri sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Să deschidem larg ferestrele spre anii ce vor veni!

*

OȚEL INSEAMNA PUTERE

Oțel! Cît de impresionant răsună acest cuvînt, devenit simbol al rezistenții și puterii! De la acul de cusut și lama de ras pînă la giganticele nave care brăzdează oceanele și rachete cosmice, zeci și sute de mii de articole se produc zilnic din metalul trainic care și-a pus pecetea pe toate realizările omului.

Agricultura, producerea energiei electrice, construcțiile, transporturile, industria și exploatarea modernă a bogățiilor subterane, într-un cuvînt întreaga civilizație a erei noastre ar fi de neconceput fără cantități astronomice de oțel. Iată de ce proiectul de Directive prevede:

Atenția principală în domeniul dezvoltării industriei se va acorda sporirii producției siderurgice, pentru satisfacerea în măsură din ce în ce mai mare a nevoilor crescînde de oțel și laminate ale economiei naționale.

Inchipuiți-vă, în 1965 industria noastră siderurgică va produce 3.300.000 tone, iar peste aproximativ alți cinci ani producția va atinge 7.500.000 de tone oțel!

Pentru a putea înfăptui acest ritm de producție excepțional de rapid vor fi construite în vechile centre siderurgice ale patriei noastre noi oțelării de mare capacitate. Dar sporul esențial îl va aduce giganticul combinat siderurgic ce se va construi la Galați și care va da în jurul anului 1970 aproximativ 4.000.000 tone!

Un singur combinat va produce, așadar, 4 milioane tone de oțel! Cu adevărat uluitoare este această uriașă cantitate din care vor fi produse tot mai multe autocamioane și tractoare, strunguri și combine, locomotive și avioane, turbine și macarale, mașini textile și vagoane, frigidere, biciclete etc. etc!

În acest domeniu atît de vast, oamenii noștri de știință vor avea de rezolvat o serie de probleme deosebit de interesante, ca de pildă, folosirea oxigenului la elaborarea oțelului, a gazului metan la furnale (metodă ce va aduce țării economii de sute de milioane lei) o adevărată revoluție în metalurgie — obținerea nemijlocită a pieselor din pulbere metalică (de ce să strunjim, să pilim, să matrițăm dacă ele pot fi presate direct în stare finită, din pulbere metalică?)

Da, oțel înseamnă putere și patria noastră va produce tot mai mult oțel.

In domeniul biochimiei se vor intensifica cercetările cu aplicații practice în medicină și agricultură.

In fotografie: un aspect din munca de laborator de la Institutul de Biochimie al Academiei R.P.R.

Așa cum se prevede în proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al partidului, producția de gaze naturale va crește în 1965 la 13,3 miliarde m.c. față de 5,8 miliarde m.c. în 1959.

Era noastră a atomului și a ciberneticii, a maselor plastice și a zborurilor cosmice are nevoie de cantități astronomice de energie electrică. In proiectul de Directive există și în această privință cîteva cifre grăitoare în această direcție. Iată: în 1965 producția de energie electrică va fi de circa 18,5 miliarde kwh, adică de 2,7 ori mai mare decît în 1959, iar în anul 1975 ea va ajunge la 65-70 miliarde kwh!

Vor apare numeroase industrii noi, tractoare și macarale electrice. In locul locomotivelor cu aburi, care din 7 kg cărbuni risipesc 6 kg în vînt, vor apare tot mai multe locomotive electrice, cu randament excepțional, rapide și elegante.

Mai multă energie electrică va însemna mai multe cinematografe, mai multe tuburi fluorescente din care va țîșni lumina zilei, mai multe mașini electrice de gătit, de spălat rufe, mai multe frigidere, aspiratoare, aparate de radio, televizoare, într-un cuvînt o viață mai ușoară și mai frumoasă pentru oamenii fericiți din patria noastră.

In graiul cifrelor

● Peste 6 ani, în anul I al institutelor tehnice vor fi de aproape două ori mai mulți studenți decît în 1959!

● Producția de tractoare va spori de la 11.000 de bucăți în 1959 la circa 25.000 în 1965!

● In 1965 vor fi construite 130.000 de televizoare romînești, 300.000 aparate de radio, 450.000 biciclete și 50.000 de frigidere!

● In anii 1960–1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000 peste 100.000 de cadre tehnice medii și circa 54.000 de cadre cu pregătirea superioară!

Spre viitor pe aripile chimiei

Un alt domeniu care va cunoaște în următorii ani o mare dezvoltare este chimia.

Oamenii de știință știu bine: dintr-un hotar într-altul, pămîntul patriei noastre poartă comori uriașe. Avem rezerve mari de gaz metan și țiței, sare și cărbuni, pirite cuprifere și aur, stuf și lemn. Curînd, toate aceste bogății vor fi puse în valoare pe o scară gigantică.

Proiectul de Directive deschide chimiștilor orizont atît de vast, încît depășește pînă și cele mai îndrăznețe visuri pe care și le-au putut făuri vreodată oamenii de știință din țara noastră. Gîndiți-vă la o singură cifră:

Producția globală a industriei chimice, cauciucului, celulozei și hîrtiei va crește de 3,3 ori în 1965 față de 1959!

95.000 tone de masă plastică, adică de 16 ori mai mult decît în 1959, vor fi produse în 1965.

Și cîte nu vor fi realizate în domeniul chimiei în acești ani!

Vă puteți imagina recoltele obținute în... uzine?

Pare miraculos dar cele 2 milioane tone de îngrășăminte minerale pe care industria noastră chimică le va produce în 1965 vor putea da anual un spor de cca. 4 milioane tone cereale sau 15 milioane tone de cartofi! Nu vor fi aceste milioane de tone produse de fapt în uzinele chimice?

Incă un calcul: Dintr-o singură tonă de fire sintetice se pot obține 20.000 perechi de ciorapi sau peste 3.000 de rochii mai frumoase decît cele de mătase, mai călduroase decît cele de lînă și mai trainice decît cele de bumbac. Ei bine, gîndiți-vă cîte perechi de ciorapi sau cîte rochii se vor putea fabrica în 1965, cînd industria noastră chimică va produce 13.000 tone de fire și fibre sintetice, adică de 43 de ori mai mult decît în anul 1959?

Nu încape îndoială că în anii următori tot mai mulți oameni din patria noastră vor purta încălțăminte elegantă și trainică fabricată din piele artificială, vor fi îmbrăcați cu paltoane din minunate blănuri sintetice și vor folosi numeroase obiecte din materiale sintetice.

Specialiștii noștri au și început să cerceteze diverse categorii de mase plastice care vor întrece în rezistență oțelul deși vor fi mai ușoare decît pluta.

*

Iată-ne ajunși la sfîrșitul scurtei noastre călătorii pe harta viitorului. Cuvintele pe care le-am întîlnit cel mai des în acest zbor peste ani sînt: „viitor", „gigantic", „fericit"... Minunate sînt perspectivele deschise de proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pagină redactată de Ing. ION SUCEVEANU

Clasa a VII-a, la examene!

Intre 9—14 iunie, pionierii şi şcolarii claselor a VII-a din intreaga ţară s-au prezentat emoţionaţi şi bucuroşi în faţa comisiilor pentru examenul de absolvire. Iată-ne în Oraşul Stalin, în timpul acestui însemnat eveniment.

Pentru început, să pătrundem în sala în care dau examen elevii clasei a VII-a A, de la Şcoala medie nr. 5. In această clipă răspunde Mariana Puşcaş, preşedinta detaşamentului. Mariana e una dintre pionierele fruntaşe ale unităţii. Nu de mult, ea a fost premiată de către comitetul orăşenesc U.T.M. pentru hărnicia de care a dat dovadă în acţiunea patriotică de colectare a fierului vechi. La fel de harnică este însă şi în expunerea subiectului dat. Vorbeşte clar, cu multe exemple. Nota 10 pe care o obţine e pe deplin meritată

În acest timp, pe culuar îşi aşteaptă rîndul alte pioniere. Printre ele se află şi Mariana Olteanu, „poeta" clasei. Iubeşte literatura, poezia, ceea ce n-a împiedicat-o ca la examenul de matematică să ia nota 10. De altfel, majoritatea celor 60 de elevi din clasele a VII-a, prezenţi la examen, au luat la matematică note de la 8 în sus! Aceasta e foarte bine. Constructorii de mîine ai socialismului, stăpînii tehnicii înaintate, trebuie să fie buni matematicieni.

Dar de la matematică la fizică nu e decit un pas... şi astfel ajungem la examenul de fizică al clasei a VII-a B de la Şcoala de 7 ani nr. 4 Aici se învaţă în limba germană. In acest detaşament, studiul în colectiv, ajutorul tovărăşesc au dat roade frumoase. Unul dintre grupurile care a învăţat astfel este format din pionierii Kisch Rudolf, Arz Robert şi Delinsky Anatolie. Rezultatul la examenul de fizică: Rudolf 10, iar tovarăşii săi, 8. La întrebarea „Ce veţi face în viitor", pionierii acestui detaşament îţi vor răspunde cu plăcere că vor merge la şcoli profesionale. Maria Zamancsak doreşte, de pildă, să devină textilistă, iar Delinsky vrea să meargă la C.F.R.

Cele constatate pînă acum se potrivesc foarte bine şi pionierilor din clasa a VII-a B a Şcolii de 7 ani nr. 6 cu limba de predare maghiară. Au fost însă şi surprize. De pildă, Elisabeta Köntcze a cărei medie la limba maghiară pe cursul anului a fost 6,33, a obţinut la examen nota 10! Aceasta înseamnă că lozinca din dreapta tablei a găsit ecou în inimile tuturor. Este vorba de un afiş pe care scrie: În cinstea celui de al III-lea Congres al partidului, iar dedesubt chemări: să participăm la munca patriotică, să învăţăm cît mai bine..., cît despre fruntaşii la învăţătură, ei nu s-au dezminţit nici de data aceasta. Ileana Szilvester, Eva Szekula, Toht Agnes, Szöcs Etelka şi alţii au luat 10. Notele bune obţinute de majoritatea elevilor arată că şi-au îndeplinit cu cinste principala sarcină, aceea de a învăţa cît mai bine, că se gîndesc cu seriozitate la viitor. 18 din cei 24 de pionieri ai detaşamentului vor să devină strungari, lăcătuşi, frezori şi pentru asta se cere carte.

Examenele s-au încheiat. Să le urăm proaspeţilor absolvenţi mult succes în viaţă şi în muncă. Prin grija partidului, îi aşteaptă perspective minunate, un viitor strălucit!

AL. OVIDIU ZOTTA

Clipe de neuitat. Examenul de absolvire a clasei a VII-a este o sărbătoare pentru toţi pionierii, încununarea activităţii lor şcolareşti.

Cîntec... vesele...

De la marginea satului şi pînă sus, la Picior de Munte, pădurea se întinde de o parte şi de alta o şoselei. Trebuie să ai 10 la ştiinţele naturii sau să fii din partea locului ca să deosebeşti marea varietate de copaci, flori, ciuperci. Aici e o adevărată carte de ştiinţele naturii. An de an, pionierii din Dragodana au făcut excursii şi au petrecut multe ore plăcute. Anul acesta îşi vor instala tabăra locală chiar în pădure.

In adunarea de unitate, au discutat despre vacanţă. Fiecare pionier are o dorinţă, o pasiune. Acum, în vacanţă, vrea s-o realizeze, de aceea s-au grăbit s-o aducă la cunoştinţă colectivului de conducere.

— Aş vrea să facem o excursie la Ploeşti şi Sinaia, să vizităm o rafinărie, să mergem la „I. C. Frimu" şi în alte fabrici şi întreprinderi.

— Are dreptate Valentin, iar cînd ne întoarcem, să organizăm un foc de tabără la care să povestim ce am văzut! Eu propun ca programul focului de tabără să cuprindă cîntece, poezii, scenete, care să oglindească realizările partidului.

Alţi pionieri, alte dorinţe, alte propuneri...

— Deşi sîntem vecini, nu ne cunoaştem prea bine cu cei din Picior de Munte. Ce-ar fi să petrecem o zi de tabără împreună? Organizăm întreceri sportive, culturale iar seara... „Carnavalul din pădure"!

— De altfel, o dată cu aceste întreceri sportive, ca şi cu excursiile de o zi sau două pe care le vom organiza, vom putea să îndeplinim unele condiţii pentru obţinerea distincţiilor pionereşti.

— Bună idee. Dar vom merge şi pe ogoarele G.A.C. şi G.A.S. la strîns spice, vom ajuta la cules de fructe şi oriunde va fi nevoie. Acestea nu-s oare — tot acţiuni pentru obţinerea distincţiilor pionereşti?

La şcoala din comuna Dragodana, se află a doua şahistă pe raion, Irina Anghel. Ea şi Eugen Popa, de asemenea un bun şahist, s-au gîndit să organizeze un concurs de şah pentru începători şi unul pentru avansaţi. Alţi pionieri au propus un concurs pentru cel mai bun recitator, un concurs „Drumeţii veseli".

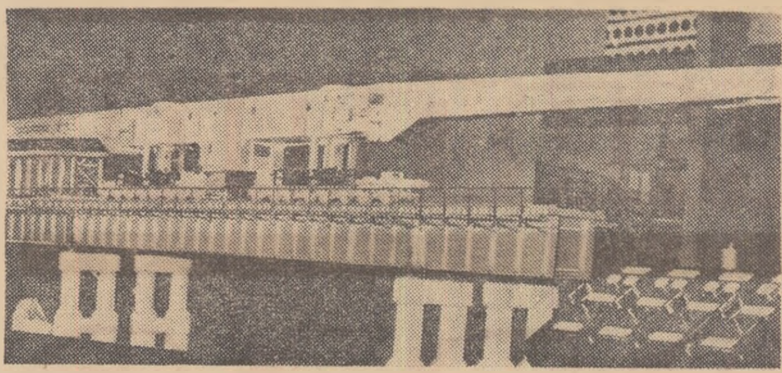
Propuneri, propuneri, propuneri. Elena Mihăiescu, preşedinta unităţii, nu mai prididește să şi le noteze. In carnetul ei sînt numai cuvinte, dar nu peste mult timp ele vor prinde viaţă. Cîntec... veselie... activitate patriotică... iată dorinţele, gîndurile celor din Dragodana, reg. Piteşti, pentru vacanţa de vară.

GETA COSTIN

Pionieri şi şcolari!

In curînd va începe un nou concurs pentru voi.

Expoziţia sovietică

Macheta unei macarale uriaşe, de 120 tone, pentru construcţia de poduri.

La Bucureşti, în Parcul de Cultură şi Odihnă, s-a amenajat „Expoziţia Sovietică". Aş vrea ca, în puţine cuvinte, să vă spun cîteva din impresiile pe care le poate lăsa cuiva cele aproape 6.000 de exponate aflate în sala imensă (totuşi mult prea mică pentru a putea cuprinde fie şi o parte din realizările grandioase ale Uniunii Sovietice).

Nenumăratele standuri ale expoziţiei vor fi tot atîtea puncte de atracţie pentru vizitatorii care vor veni să admire aici o parte din realizările minunate ale economiei sovietice. Sînt sigur, de pildă, că fiece vizitator – şi în mod deosebit cei mai mici – se vor opri în faţa uriaşului ecran (120x90 cm) de televizor destinat cluburilor de întreprinderi, sanatoriilor, caselor de odihnă... admirînd măiestria inginerilor sovietici, creatorii „chinotelevizorului" (televizor – cinematograf) „Topaz".

Lîngă strungul automat, cu comandă programată, model 1341 P construit la uzinele „M. Gorki" din Kiev, grupuri numeroase de vizitatori se vor opri privind această minunată maşină. Acţionat electric, ajutat de un sistem electronic, strungul acesta poate executa toate operaţiile de strunjire posibile. Acest sistem de strunguri, în decursul septenalului, vor înlocui treptat în uzine strungurile obişnuite. O întreagă linie de astfel de strunguri automate va putea fi condusă de... un singur muncitor!

La alt stand al expoziţiei, se află o maşină electronică de gravat, folosită în industria poligrafică. La simpla vedere, maşina are doi cilindri. Pe cel din stînga, aşezi poza – poza ta, să spunem, vizitatorule – iar pe cilindrul din dreapta o placă de zinc. Apeşi pe buton şi... în cîteva minute, chipul ţi-e copiat întocmai, pe zinc. Din clipa aceasta, n-ai decît să iei zincul, să-l dai cu cerneală şi să-ţi multiplici figura în cîte exemplare doreşti!...

Deşi standul de jucării este deosebit de asortat, ceea ce înseamnă că va fi tot timpul asaltat de micii vizitatori, totuşi, aceeaşi vizitatori mici şi mai ales dornici de a şti totul vor face cerc în jurul parcului de motociclete şi biciclete, scutere şi un fel de automobile-motociclete, asaltîndu-l cu întrebări pe ghid.

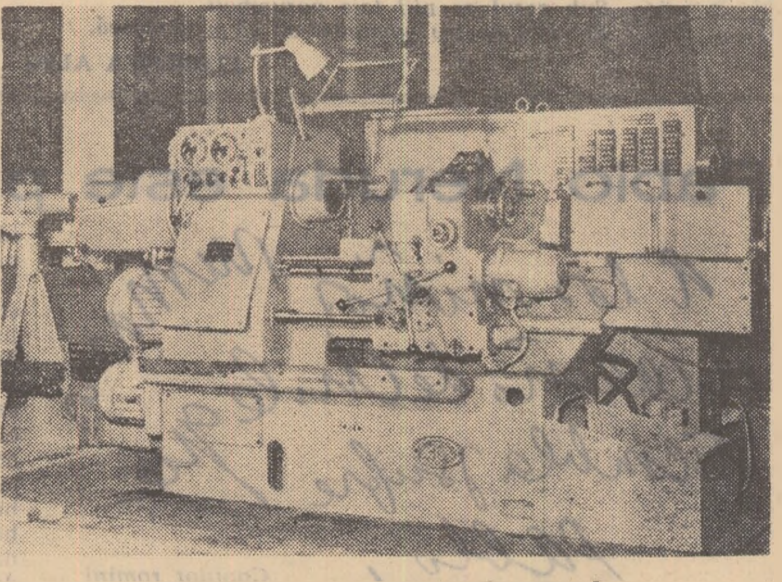
In curtea expoziţiei, pe o platformă special construită, vizitatorii vor putea vedea două helicoptere, cu care, de altfel, vor putea face şi scurte zboruri de agrement, deasupra lacului şi a împrejurimilor.

Şi despre straşnicele camioane şi turisme sovietice, şi despre utilajul agricol, şi despre ingeniosul „ochi al mării" – aparatul de radio – locaţie – şi despre blănurile minunate expuse într-unul din standuri aşi mai avea multe să vă spun. Dar nu-mi ajunge spaţiul să scriu fie şi numai despre atracţia ce o va exercita asupra mulţimii de vizitatori, vîrstnici şi tineri, standul unde se pot cumpăra amintiri plăcute de la „Expoziţia Sovietică". Aici se poate servi şi vestita „Marojnaia", o îngheţată delicioasă, foarte apreciată de copiii sovietici...

N. A.: „Expoziţia Sovietică" despre care am scris mai sus se deschide în a doua parte a lunii iunie. Autorul acestor rînduri, care a vizitat expoziţia înainte de deschidere şi căruia directorul ei, tovarăşul Alexandr Ivanovici Golovkin, i-a dat o mulţime de explicaţii privitoare la exponate, este sigur că şi voi, cititorii noştri, veţi vizita „Expoziţia Sovietică" – o mică oglindă a unei părţi din minunatele realizări ale U.R.S.S.

Bucureşti 10 iunie

STEFAN ZAIDES

Strungul cu comandă electronică 1341 P.

La serbare

Un grup de 4–5 pionieri se îndreaptă spre Şcoala de 7 ani nr. 93. Să intrăm cu ei. Sala de festivităţi e arhiplină. Mulţi copii, mulţi părinţi şi foarte multe flori. Deodată se face linişte. Festivitatea începe cu Imnul Republicii. Pionierii sînt emoţionaţi. Tovarăşa directoare după ce exprimă cuvinte de mulţumire partidului şi guvernului pentru condiţiile minunate pe care le-a creat copiilor, trece în revistă întreaga activitate de un an.

„Din totalul numărului de copii înscrişi anul acesta, 98% sînt promovaţi. Dintre pionieri nici unul nu-i corigent. Toţi cei 31 de copii dintr-a IV-a sînt pionieri. Ei au obţinut anul acesta numai note de la 7 în sus, sînt fruntaşi în acţiunile patriotice şi aproape toţi au primit carnete pentru distincţii. Şcolarii clasei a II-a A au obţinut numai note de 8, 9, şi 10, clasa a III-a are 14 evidenţiaţi. În întreaga şcoală sînt peste 100 de pionieri purtători ai insignelor concursurilor „Micii tehnicieni", „Micii naturalişti", „Să ne cunoaştem ţinutul natal"...

Copiii sînt atenţi şi abia aşteaptă să audă numele evidenţiaţilor. Dar iată că a început programul artistic: Iuji Leibovici recită poezia „Bătrînul steag", ascultăm apoi cîntecul „Înainte tovarăşi". Rînd pe rînd asistăm la dansul „Fluturaşii", dansul balonaşelor, dansuri populare romîneşti, şi în sfîrşit sceneta „Oglinda veselă". Apoi se împart premiile. Pe scenă vin şi primesc daruri şi felicitări, Cornelia Cazan, Vintilă Bogdan, Ileana Eşanu, Cornel Lemnei, Lucian Dihoescu, Monica Grümberg, şi mulţi alţii. Pe chipurile lor se citeşte fericire şi o adîncă emoţie.

GRUPA LA LUCRU

De cum am intrat în atelier, prima mea cunoştinţă a fost pionierul Andrei Dumitru. Locul lui de muncă e menghina nr. 2, dar acum lucra de zor aplecat asupra polizorului. La întrebarea mea a oprit maşina, şi-a ridicat ochelarii de protecţie pe frunte şi mi-a răspuns:

— Fac o cheie exagonală.

Şi, în continuare, Andrei mi-a explicat că acum, în perioada de practică, unii pionieri îşi termină lucrările începute în timpul anului şcolar — chei cu capul pătrat şi exagonal, şurubelniţe, compase, etc. Alţii, mi-a spus el, lucrează diverse obiecte necesare şcolii, repară mînerele de la uşi, balamalele, uneltele cu care lucrăm pe lotul şcolar.

Am simţit o adevărată satisfacţie privind cum lucrează Andrei, cum lucrează Mihai Samson, Viorel Bob şi alţi pionieri din clasa a VI-a A şi B de la Şcoala de 7 ani de băieţi nr. 18 din Bucureşti. La plecare ca nişte adevăraţi muncitori ei şi-au strîns uneltele, şi-au şters şi uns menghinile, au curăţat bancurile şi... s-au spălat cu grijă pe mîini.

Atelierul a rămas curat, şorţurile sau halatele agăţate în ordine la locurile lor. Aici totul îţi vorbea despre o grupă de pionieri harnici şi disciplinaţi. De altfel, seriozitatea cu care lucrează ei, disciplina în muncă au învăţat-o de la adevăraţii muncitori pe care ei i-au cunoscut în atîtea vizite pe care le-au făcut în fabrici şi uzine

CÎNTĂM PARTIDUL DRAG

PARTIDUL

De-s mai bogate-n floare pădurea și livada,
De-mi bate grîul zării, cu soarele la geam,
De-s vesel cînd spre cîmpuri îmi mîn domol cireada
Și fructe fără seamăn mă-ntind să rup din ram;

De mă înalț pe schele, spre-albastrul fără pată
Și, rînd pe rînd, pe hartă, însemn un nou oraș;
De umplu cerul țării de noi furnale, roată,
Din Reșița la Dorna, din Vîlcea pînă-la Iași;

De freamătă și-n Deltă, pe ape, bucuria
Și-n Maramureș crește surîsul pe obraz;
De a plecat la școală din satul ei Maria
Și-i inginer constructor acuma, la Bicaz,

Iar eu de port cravata de purpuri, cu mîndrie
Și e atîta soare în jur și-n viitor,
Partidul e izvorul de rod și bucurie,
Lumină pretutindeni și cîrmă tuturor!

DRAGOȘ VICOL

Pionierii Bicazului

Cînd se aprind lumini pe șantier
Și înfloresc scînteile albastre,
Cînd se aude cînt de brigadier
Și un „hei rup" îl suie pînă-n astre,

Cînd prinde să miroasă a ciment
Și-a lemn cojit și-a foc mușcînd din fier
Și trec beniștii sus, pe firmament,
Cu stele și lumini deolaltă-n cer,

Copiii, care vor străbate vremi,
Își mută joacă-aici, aici visare.
O, viitor frumos, spre unde chemi
De pare mic Ceahlăul colo-n zare?

Părinții lor au despicat un munte
Și Bistriței i-au strîns surîsu-n casă;
Ei simt înaltul adunat pe frunte
Și te visează încă mai frumoasă.

Viață, tu! Primește-ți Prometeii,
Mai au de învățat, mai au să crească,
Sub cerul ce ni-l taie porumbeii
Ei visul nostru comunist au să-m plinească.

FLORENȚA ALBU

Buchet de flori pentru Congresul partidului

Buchet azi cules-am
de flori, flăcărui,
și scînteie roua-n
petalele lui.

In sala cea mare
pășim noi sfios,
cuvintele noastre
răsună voios.

Aducem buchetul
cules din meleag,
partidului nostru,
părintelui drag.

Părinți din robie
luptînd, ne-a scăpat,
la -ndemnu-i pămîntul
rodește bogat.

El școli minunate
zidi, și noi știm,
iar el cind ne cheamă
ca oastea venim.

Aducem buchetul
cu — adinci mulțumiri
Căci el ni-i lumina-n
voioase priviri.

Culoarea aprinsă
din flori purpurii,
înseamnă că-n luptă
viteji noi vom fi.

Aducem buchetul
cules din meleag,
partidului nostru,
părintelui drag,

în semn că pe drumu-i
întins ca o rază
chiar inima noastră
în flori scinteiază.

ERICK MAJTENYI

În romînește de
GH. D. VASILE

Laminorul

De ți-e frică -n aste locuri
nu intra de fel.
Ard în gropi de flăcări, blocuri
grele de oțel.

Limbi de flăcări colorate
gureș intră-n joc,
galben, roz și verde, — toate,
în același loc.

Blocurile-s doar dogoare,
albu-i orbitor,
și orbit ești, ca de soare,
de lumina lor.

Ard ca soarele-n amiază.
Lampa este-aci
din obișnuință trează
și în miez de zi.

Și din foc, bușteanu prins e
de o macara,
ce făptura i-o cuprinde,
c-o mișcare grea.

Ca pe-un zahăr cubic parcă,
apucat frumos,
două degete-l încarcă
și il lasă jos.

Și bușteanu mi se duce
drept în laminor,
pe cilindru să se culce,
brusc și arzător.

Blocul roșu de văpaie,
— hei, — e vai de el!
se întinde și se taie
în fîșii de-oțel.

KISS JENO

În romînește de
VERONICA PORUMBACU

PALETA

E pensula albastră și deseneazâ cer
și lac și zări și mare și flori îmbălsămate.
E pensula pestriță și iscă-un șantier
cu zeci de basculante și schele-ncrucișate.

Acum e iat-o, verde, și desenînd cîmpii
adaugă, cu aur, recolta roditoare, —
tot verde-i și pădurea, iar munții cenușii
au și ei pisc de aur, în revărsat de soare.

Strălucitor e negrul cărbunilor, și mat,
incandescent și-arată cuptorul fontei, pragul...
Iar peste toate, roșu, măreț și nepătat
stă, cu mîndrie, steagul.

AL. ANDRIȚOIU

Frumos ești, tărîm de povești!

E sclipăt de aur pe munți
În stema Republicii noastre
Cu stropi de lumină pe frunți,
Noi tindem spre drumuri de astre.

Refren.

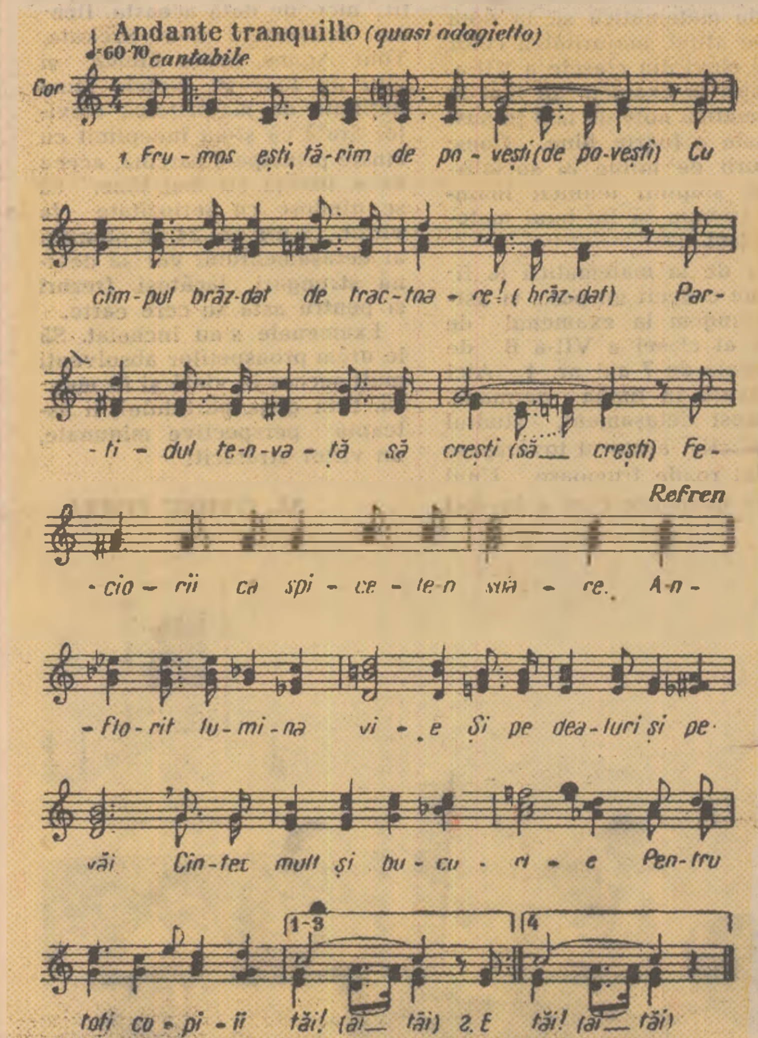
Partidul cu flamura sa
Revarsă sclipirea și-n carte:
Lumină mereu vom afla
Cu drag învățînd mai departe.

Refren.

Frumos ești, tărîm de povești,
Cu cîmpul brăzdat de tractoare!
Partidul te-nvață să-ți crești
Feciorii ca spicele-n soare.

Refren.

Versurile: C. CONSTANTINESCU Muzica: D. BADULESCU

Pablo Neruda este printre noi

A los niños rumanos el cariño de Chile que tiembla y sufre
Pablo Neruda 1960

Copiilor romîni dragostea poporului din Chile care se cutremură și suferă

Pablo Neruda este unul dintre cei mai mari poeți ai lumii contemporane. Faptul că se află în patria noastră acum, ne umple inimile de mîndrie. Acest mare poet a intrat în legendă ca unul dintre luptătorii de frunte, cu spada condeiului, pentru libertatea popoarelor întregii lumi. Prigonit de poliție în țara sa, Chile, pentru ideile progresiste, în 1949 muncitorii și țăranii chilieni îl țin ascuns în munții Anzi și, cu prețul vieții lor îl ajută să treacă peste granița pentru a scăpa de urmărire. Vîntul înoitor al poeziei sale trecuse însă granița cu multă vreme înainte. De aceea cutreierînd întreg pămîntul este întîmpinat cu bucurie de popoarele libere, din țările socialiste, dar cu ură și suspiciune de către asupritorii popoarelor încă subjugate. Entuziasmat de lupta popoarelor pentru libertate, se înduerează profund cînd încă mai vede pe lume tirania la cîrmă. Spania, are „trupul sfîșiat de pumnale". din Franța este expulzat, în Londra vede „străzi sfîșiate de dinții mizeriei cenușii". Portugalia nu mai este țara îndrăzneților navigatori. Poet luptător, este, alături de luptători și eroi. Slăvește pe Iulius Fucik, pe Nikos Beloiannis, pe tinerii vietnamezi care au luptat cu eroism împotriva cotropitorilor, cîntă Coreea!, care cu brațul tragic ciuntit ne-a apărat pe noi toți!, slăvește figura eroică a lui Lenin, minunile săvîrșite în Uniunea Sovietică, unde poporul este liber, munca eroică, liberă a Chinei populare și a celorlalte țări socialiste.

Pablo Neruda spune într-un poem: „Ca și pămîntul, aparțin tuturor". Contactul cu orașele lumii i-a inspirat versul: „Fiecare oraș îmi dăruie cîte o viață nouă". Prin versurile sale el cîntă lupta pentru o viață mai bună.

G. D. V.

Gura ce cîntă

Astăzi de la codrii de brad
și pînă la gurile joase ale Dunării,
văzduhul albastru face să fremete
viața.
Aerul pătrunse în fundul
saloanelor, intră
prin ferestre
vîntul stindardelor populare.
Smulgînd cu miinile tale
în ceasul acesta, o! Romînie,
zdrențele poporului tău,
te-ai arătat
cu noua ta față, cu ochii tăi noi,
cu noua ta gură ce cîntă,
și nu numai ca un neam de păstori
te-arăți astăzi pămîntului,
ci și ca uimitoare constructie
ce avansează.

Versurile din articol și poezia sînt reproduse din vol. „Strugurii și vîntul", scris între anii 1949—1954

de PABLO NERUDA

În romînește de M. BANUȘ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.